

Eindbeelden bosbeplantingen

Struweel

In de randen is de beplanting tot net boven de grond vertakt. Vanaf de weg en de omgeving moet de beplanting als een gesloten eenvormige eenheid worden waargenomen.

In het centrum staan de struiken dicht op elkaar en wordt de onderlinge afstand bepaald door natuurlijke selectie.

Smalle singel

Om een smalle gesloten beplanting duurzaam in stand te kunnen houden is licht essentieel. De boomvormers blijven dan ook beperkt tot het midden van de smalle singel. Om op lange termijn voldoende lichttoetreding te garanderen, moeten de boomvormers zo ver uit elkaar komen te staan dat de kronen elkaar net kunnen raken. Voor een soort als Zwarte els zal de onderlinge afstand zo'n 5 tot 7 meter zijn. Maar bij een Es zal de onderlinge afstand wel op kunnen lopen tot 20 meter en meer. Omdat de struiklaag ook vanaf de zijkant licht krijgt, wordt er geen onderscheid gemaakt tussen boomvormende soorten die een transparant kronendak hebben (Gewone es) en soorten die maar weinig licht doorlaten (Beuk).

De maatregelen zijn gericht op het verkrijgen van een dichte struiklaag en een transparante boomlaag. Gezien de Ausgangssituatie zal veel energie gaan zitten in het bestrijden van opslag van boomvormende soorten.

(Middelbrede) singel

De zijde die geëxponéerd is op het zuiden en zuid/westen biedt de meeste mogelijkheden voor de ontwikkeling van een soortenrijke vegetatie en dito dierleven. Gestreefd wordt naar een goed ontwikkelde struiklaag in de rand. Om dit te bereiken is het noodzakelijk het aantal boomvormende soorten te beperken, waardoor de rand voldoende licht krijgt en ruimte heeft om zich te ontwikkelen. Hierbij is een vrij ruime (>3 m) onderlinge afstand tussen de verschillende individuen van belang, zodat de struiken hun natuurlijke vorm (habitus) kunnen ontwikkelen. Echter, bij struiken met veel wortelopslag, zoals Sleedoorn, vraagt dit een te grote beheerinspanning en is het onderhoud vooral gericht op het tegengaan van een ongebreidelde uitbreiding van de soort.

Door gebrek aan ruimte zijn de mogelijkheden voor de ontwikkeling van een struikzone langs de andere randen beperkt (harde overgang). Uit beheertechnisch oogpunt heeft het de voorkeur om hier een vrij dicht kronendak van de boomvormers te handhaven, waardoor de ontwikkeling van de struiklaag minder explosief is. Immers, deze struiken moeten weer gesnoeid of afgezet worden om schouwvelden e.d. niet dicht te laten groeien.

Brede singel

Brede singels bestaan uit een kern waarbij boomvormers aspectbepalend zijn. De struik- en kruidlaag is hier veelal matig ontwikkeld. In de randen van de beplanting zijn struikvormers dominant. Hierbij wordt gestreefd naar een vrij ruime onderlinge afstand tussen de verschillende individuen, zodat de struiken hun natuurlijke vorm (habitus) kunnen ontwikkelen.